

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Miljøministerens redegørelse af 4. marts 1983 om landsplanlægning 1982.

(Redegørelsen anmeldt 4/3 83. Redegørelsen givet 4/3 83. Meddelelse om forhandling 4/3 83).

Forhandling

Camre (S):

Ministerens landsplanredegørelse er et lille, tyndt papir på 6 sider. Nogle af dens synspunkter kan socialdemokratiet tilslutte sig, for en hel del af det, der står, er selvfølgeligheder. Det kan udtrykkes meget enkelt: vi er enige med ministeren i, at planlægning er mere påkrævet end nogen sinde, men at plansystemerne må forenkles, at planlægningen ikke må blive en spændetroje for omstilling og nye initiativer, at planlægningen ikke må blive for detaljeret, at samspillet mellem sektorplanlægning og fysisk planlægning må gøres enklere, og at decentralisering, rammestyring og offentlighedens medvirken fortsat skal være hovedprincipperne.

Derimod er vi næppe enige i de målsætninger, ministeren har bag ved de mere almenne overskrifter. Redegørelsen indledes med den påstand, at regeringen med sin økonomiske politik har lagt første sten til en ny politik, som skal vende den alvorlige udvikling i dansk økonomi, og det er under den synsvinkel miljøministeren mener vi skal se landsplanlægningen.

Man må medgive miljøminister Chr. Christensen, at han tilsyneladende ikke tror meget på regeringens økonomiske politik eller på de lovede materielle resultater, for ministeren siger i tilknytning til redegørelsen, at han mener, at vi skal arbejde for et samfund, hvor de åndelige værdier sættes højt, et samfund, hvor man i ord og gerning stiller mod, at andre værdier end de materielle får høj prioritet. Nogle vil måske sige, at det er et forkert ministerium, miljøministeren er kommet i, for det er jo netop minister for fysisk planlægning, han er. Sagen er nok snarere, at miljøministeren har misforstået forholdet mellem materielle og åndelige værdier. Læser man nemlig ministerens udtalelser ret, ser man, at han giver udtryk for, at åndelige

værdier skal træde i stedet for materielle værdier, og det mener jeg er forkert.

Vi ønsker ligesom miljøministeren, at de åndelige værdier og, skal vi sige det psykiske klima i samfundet bliver sat i højsædet. Men dette psykiske klima er i allerhøjeste grad afhængigt af den materielle udvikling, herunder af den økonomiske politik og den fysiske planlægning. I et samfund, hvor utrygheden, frygten for morgendagen, frygten for, om man er i beskæftigelse, frygten for, at de nødvendige institutioner bliver nedtrappet eller helt lukket, er det fremherskende, er det svært at se, at der skulle være grundlag for et godt psykisk klima, en høj grad af åndeligt velfærd.

I tilknytning til landsplanredegørelsen har ministeren ladet udsende debatoplægget »Hvad gør vi ved Danmark?«, som er udarbejdet af en projektgruppe i planstyrelsen. Jeg vil gerne takke for dette debatoplæg og også rose ministeren for, at han har udsendt det. Jeg forstår nemlig på en artikel, som ministeren har skrevet i Politiken den 26. december 1982, at han ikke er enig i ret mange af de synspunkter, der lægges frem i debatoplægget. Ministeren mener, at det er tegnet med pessimistiske briller på. Så meget desto mere rosværdigt er det, at ministeren har villet udsende oplægget.

Jeg finder, at de udviklingstendenser frem til år 2000, som debatoplægget beskriver, i høj grad bør indgå i debatten her i dag. Jeg finder, at debatoplægget i allerhøjeste grad fastslår, at en liberalistisk politik som den, der føres af den regering, miljøministeren tilhører, vil skabe en række problemer, som i øvrigt også i allerhøjeste grad vil ramme det, man kunne kalde de åndelige værdier i Danmark.

Danmark vil i de kommende år i stadig stærkere grad blive draget ind i en udvikling, der indebærer, at en relativt mindre del af Danmarks samlede produktion vil blive skabt af industrien. Den industrielle produktion vil samle sig om varer med et højt teknologindhold, hvis produktion forudsætter megen forskning, høje investeringer og meget højt uddannet arbejdskraft. Relativt mere af vores produktion vil komme til at bestå i planlægning, styring, udvikling af metoder og systemer, som kan hjælpe dels os selv, dels mindre udviklede lande til at overvinde deres forskellige kriseproblemer, produkti-